

Vayera "En de Here Verscheen "
Genesis 18:1–22:24
2 Koningen 4:1–37
Jozua 10-12

Het geroep van een Stad

Herinner je je Noah? In de Torah portie van deze week is hij net meer dan honderd jaar dood. Zijn zoon Shem leeft nog en is nog in staat het verhaal te vertellen over de tijd dat zijn Papa een grote boot bouwde, die voor een veilige haven voor zijn familie zorgde. Shem kon nog verhalen vertellen over hoe de aarde eruitzag voor de vloed. Hij kon vertellen over een tijd, waarin mensen bij elke mogelijke manier van zonde betrokken waren. Hij kon na al die jaren nog steeds met evenveel emotie vertellen over de dag dat de deur van de Ark sloot en de regen begon te vallen. Shem kon en zou zonder twijfel het verhaal blijven vertellen, over de hulpkreten die overal rondom de ark klonken, van zijn pogingen om de mensen te helpen die hun lot hadden bezegeld door hun verharding tegen de waarschuwingen van hun buurman, met name Noah, een profeet.

Ondanks de waarschuwingen van rechtschapenen, die leefden om over het oordeel te spreken, ging de mens verder met zich van zijn Schepper af te keren en zondige wegen te bewandelen. Graag vergat hij het oordeel van het verleden en dacht dat het toch nooit meer zou gebeuren. Deze keer zal de Almachtige het wel niet zien, Hij zal het misschien niet eens merken en zal waarschijnlijk niet handelen naar Zijn absoluut woord dat zonde moet geoordeeld worden. De mens werd door zijn losbandigheid weerom zo verblind, dat hij dacht dat hij er deze keer mee kon weggelopen en dat er niets zou gebeuren om hem te stoppen.

We lezen deze week over een geroep dat tot de hemelen opging. Wie riep er zo uit over de zonde van Sodom en Gommorah? Kunnen het mannen als Shem zijn geweest, die wisten van het onontkoombare lot dat zou volgen? Er wordt ons op deze vraag geen antwoord gegeven, of waarom Elohim toeliet dat de steden zo afgleden in zonde. Er wordt ons niet verteld welke daden Hem op die dag tot Zijn bezoek aan Abraham aanzetten. Er wordt ons enkel verteld dat het oordeel aangebroken was en dat het spoedig zou gebeuren.

In het verslag over de twee engelen die gezonden worden om Lot te redden, wordt ons een blikje gegund in de aard van de mensen. Het is een verhaal dat bijna niet te geloven is, tenminste voor hen die in de toenmalige wereld leefden, een eeuw geleden. Vandaag kunnen we als we de Schriftwoorden over het leven in Sodom en Gommorah lezen, ons zonder al te veel verbeelding voorstellen hoe deze dingen in vele steden van de Verenigde Staten, Europa en andere landen zouden kunnen plaatsvinden.

Is dan de hedendaagse wereld " Er mee weggeraakt?" Sommigen denken het, of ten minste, ze leven alsof het zo is. We zouden zelfs kunnen vragen, " Waarom is het dat de wereld, vooral Amerika, gevrijwaard lijkt van het soort oordeel dat Sodom en Gommorah trof? "

Ik persoonlijk geloof niet dat de wereld van vandaag zal wegraken met zonde. De Schrift is zeer duidelijk dat het zeker niet zal gebeuren. Maar hiermee rekening houdend, wat zal de trekker overhalen, waardoor de wereld door oordeel zal getroffen worden? Geven de wereld van de vloed en de steden van Sodom en Gommorah ons aanwijzingen over het tijdstip waarop deze dingen opnieuw plaats zullen vinden? Misschien zit de grootste aanwijzing niet in de zonde, maar eerder in de houding van de mensen. In beide gevallen zegt de Schrift ons dat de mensen leefden alsof het leven voor eeuwig zou doorgaan. Ze dachten geen seconde aan de eeuwigheid, of stonden er niet eens bij stil dat ze iets verkeerd deden. Ze hielden zichzelf voor dat ze een vredig en veilig leven leidden en dat alles gewoon zou doorgaan zoals het altijd geweest was.

Paulus en Petrus schrijven over een tijd waarin mensen hetzelfde gedrag zouden vertonen dat ze voor de vloed en Sodom en Gommorah hadden. Ze schrijven over een tijd waarin mensen zo veraf van de duidelijke woorden van de Schepper zouden staan, dat ze zouden vergeten dat met Hem en Zijn woorden niet kan gespot worden. Ze zullen in hun zonde weerom denken dat zij een wereld gecreëerd hebben die in hun eigen ogen rechtschapen is, maar die zeer verkeerd is in de Zijne. Het zal tijdens een tijd als deze zijn, dat de vernietiging plots zal komen, zoals bij een vrouw die bevalt.

Noah werd gewaarschuwd voor het oordeel dat zou komen, evenals Abraham. In onze tijd kunnen we erop vertrouwen dat in het leven van hen die Hem volgen, hetzelfde patroon zal gehandhaafd worden. Ik durf zeggen dat Hij vandaag die waarschuwing laat klinken, dat nogmaals iets op het

punt staat op deze aarde neer te regenen. Deze keer zal, zoals het geval was bij Sodom en Gommorah, noch een paraplu noch een boot kunnen helpen!

Hoelang zal het nog duren? We weten het niet. Wat zal de uiteindelijke gebeurtenis zijn die deze dingen op gang brengt? Het wordt ons niet verteld. Wat ons echter wel verteld wordt is dat we alert moeten zijn. Er is ons geboden de tijden waarin we leven te begrijpen en te waarschuwen voor de naderende storm van gramschap. Er wordt ons niet gezegd anderen te veranderen, maar hen te waarschuwen. Het is aan hen om te besluiten of ze berouw zullen hebben en zich tot Hem keren. Onze taak is te doen zoals Noah en onze ark te bouwen. We moeten leren van Lot en ervoor zorgen dat we niet zo lang op onze eigen wegen blijven dralen, dat engelen ons op het laatste moment in veiligheid moeten trekken.

Doorheen de hele geschiedenis is er oordeel gekomen en het zal zonder twijfel weer komen. Als het niet zo is, dan is de Schrift een leugen. Ik persoonlijk geloof dat het waar is. Ik vraag me echter af, wanneer andere mensen mijn leven kijken, of ze alleen via lippendienst kunnen merken dat ik die woorden geloof, of zien ze de waarheid in mijn daden? Dat is de hamvraag nietwaar?

Mike Clayton

www.joinedtohashem.org

Ned.vert. S. van Goethem